DOMSTOLENS KENDELSE
4. oktober 1999 *

I sag C-349/99 P,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent M.-J. Jonczy, B. Brandtner og L. Gusseti, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

appellant,

angående appel af kendelse afsagt den 14. september 1998 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-145/98, ADT Projekt mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne kendelse,

* Processprog: tysk.

den anden part i appelsagen:

ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft Deutscher Tierzüchter mbH, Bonn (Tyskland),

sagsøger i første instans,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P.J.G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón, M. Wathelet (refererende dommer) og R. Schintgen,

generaladvokat: J. Mischo,

justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Den 11. september 1998 anlagde selskabet ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft Deutscher Tierzüchter mbH sag mod Kommissionen for

De Europæiske Fællesskaber ved Retten i Første Instans med påstand dels om annullation af Kommissionens beslutning om ikke at tildele sagsøgeren kontrakten vedrørende projekt FD RUS 9603 (»Adapting Russian Beef and Dairy Farming to Restructuring«), dels om erstatning for det tab, selskabet hævdede at have lidt som følge af Kommissionens adfærd.

2 Som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse anmodede Retten den 12. juli 1999 Kommissionen om at fremlægge de protokoller, der omhandler evalueringerne i forbindelse med udbudsproceduren FD RUS 9603, i original eller en bekræftet kopi heraf samt referaterne af de høringer, der blev foretaget i juli 1997 og marts 1998.

3 Kommissionen afviste at fremlægge en fuldstændig udgave af de pågældende dokumenter i sagen under henvisning til, at de indeholdt oplysninger og vurderinger, der skulle behandles fortroligt. Den erklærede sig dog villig til efter Rettens anmodning at fremlægge en ikke-fortrolig version af de pågældende dokumenter.

4 Ved kendelse af 14. september 1999 (sag T-145/98, ADT Projekt mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, herefter »den appellerede kendelse«), pålagde Retten — der fandt, at det var nødvendigt i forbindelse med bevisoptagelse i sagen at få adgang til en fuldstændig version af mødereferaterne vedrørende evalueringerne, der fandt sted den 9. og 10. juli 1997 og den 4. og 5. marts 1998 — Kommissionen senest den 22. september 1999 kl. 12 at fremlægge en bekræftet kopi af de originale referater, således at de kunne fremlægges i sagen og bringes til sagsøgerens kundskab.

5 Ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 22. september 1999 iværksatte Kommissionen appel af Rettens kendelse i medfør af artikel 49 og 51 i EF-statutten for Domstolen.

Appelsagens formalitet

6 Selv om Kommissionen har kendskab til de problemer, som appelsagen giver anledning til med hensyn til artikel 49, stk. 1, i EF-statutten for Domstolen for så vidt angår sagens antagelse til realitetsbehandling, er det Kommissionens opfattelse, at Retten ved den appellerede kendelse har taget endelig stilling til et retligt spørgsmål, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt de begærede dokumenter er fortrolige, navnlig henset til artikel 287 EF, og som følge heraf, hvorvidt sagsøgeren i første instans må få kendskab til disse.

7 Den har tilføjet, at en eventuel appel af Rettens endelige dom i sag T-145/98 ikke ville have nogen effektiv virkning hvad angår det retlige spørgsmål om fortrolighed, da den fortrolighed, der ville gå tabt, så snart dokumenterne blev fremlagt i sagen og kom til modpartens kundskab, ikke ville kunne genskabes og derfor ville være krænket uopretteligt.

Domstolens bemærkninger

8 I medfør af procesreglementets artikel 119 kan Domstolen, når det er åbenbart, at appellen skal afvises eller forkastes, når som helst afvise den ved begrundet kendelse uden at indlede den mundtlige forhandling.

9 Det bemærkes i denne forbindelse, at i henhold til artikel 49, stk. 1, i EF-statutten for Domstolen kan der iværksættes appel til Domstolen »af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen«.

10 I modsætning til, hvad Kommissionen har anført, må det konstateres, at den appellerede kendelse ikke henhører under de typer retsakter, der kan gøres til genstand for appel i medfør af artikel 49 i EF-statutten for Domstolen.

11 Det følger heraf, at det er åbenbart, at appellen skal afvises.

Sagens omkostninger

12 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, som ifølge artikel 118 finder tilsvarende anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, pålægges det denne at betale appelsagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Appellen afvises.

2) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 4. oktober 1999.

R. Grass

Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias

Præsident